

Vuoden 2020 ennakkolliset vakausmaksut yhteiseen kriisinratkaisurahastoon (SRF)

Usein kysytyjä kysymyksiä

Yleistä tietoa laskentamenetelmästä

1. Miksi edustamaani laitokseen sovellettu laskentamenetelmä on vuonna 2020 erilainen edelliseen vuoteen verrattuna?

Laskentamenetelmä on voinut muuttua, koska a) laitoksen taseen koko on muuttunut tai b) laitoksen liiketoimintamalli on muuttunut. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto määrittää laskentamenetelmän seuraavasti:

- Pienet laitokset, jotka maksavat kiinteän maksun:

- o Kokonaisvarat < 1 miljardia euroa ja
- o peruste ts. kokonaisvastuut – omat varat – suojatut talletukset ≤ 300 miljoonaa euroa

	Maksuosuus
peruste ≤ 50 milj. euroa	1 000 euroa
50 milj. euroa < peruste ≤ 100 milj. euroa	2 000 euroa
100 milj. euroa < peruste ≤ 150 milj. euroa	7 000 euroa
150 milj. euroa < peruste ≤ 200 milj. euroa	15 000 euroa
200 milj. euroa < peruste ≤ 250 milj. euroa	26 000 euroa
250 milj. euroa < peruste ≤ 300 milj. euroa	50 000 euroa

- Keskiuuret laitokset, jotka maksavat osittain kiinteän maksun:

- o Kokonaisvarat < 3 miljardia euroa

	Maksuosuus
perusteen osa < 300 milj. euroa	50 000 euroa
300 miljoonaa euroa < perusteen osa	riskikorjattu maksuosuus

- Suuret laitokset, jotka eivät maksa kiinteää maksua:

- o Kokonaisvarat > 3 miljardia euroa

	Maksuosuus
--	------------

Täysin

riskikorjattu
maksuosuus

- **Muu:**

- o Suojatuilla joukkolainoilla rahoitettuihin kiinnitysluottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, joilla on vain rajattuja palveluita ja toimia, sovelletaan erityistä laskentamenetelmää.

2. Edustamani laitos on saanut pankkitoimilupansa vuonna 2019. Miten vuoden 2020 ennakkollinen vakausmaksu lasketaan?

Jos laitos on saanut uuden pankkitoimiluvan vuonna 2019, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 12 artiklan 1 kohdan mukaan *osittainen rahoitusosuus määritetään soveltamalla [komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 2 jaksossa] säädettyä menetelmää seuraavaksi rahoitusosuuskaudeksi laskettavaan laitoksen rahoitusosuuden määrään niiden täysien kuukausien lukumäärän perusteella, joina laitosta valvotaan rahoitusosuuskaudella.*

3. Tiedoissa, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on lähettänyt edustamalleni laitokselle (lasku/yhdenmukaistettu liite), on kaksi eri summaa: a) perusteena oleva vuosittain laskettava summa ja b) varsinainen maksettava lopullinen summa, joka on saatu laskentaprosessin lopputuloksena. Mikä on näiden ero?

Tietyinä vuotena maksettavien ennakkollisten vakausmaksujen lopullinen summa voi poiketa perusteena olevasta vuosittain laskettavasta summasta, jos laskenta sisältää vuoden **2015 vähennyksen**. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ottaa siksi huomioon vakausmaksut, jotka osallistuvat jäsenvaltiot maksoivat ja siirsivät yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuonna 2015¹, vähentämällä ne laitospohjaisesti ja lineaarisesti². Tämä tarkoittaa sitä, että vuonna 2020 summasta, joka asianomaisten laitosten pitää maksaa, vähennetään 1/8 vuoden 2015 maksuosuudesta.

Lisäksi voidaan soveltaa seuraavia lopullisia mukautuksia:

- **Oikaisut ja tarkistukset:** lopullisessa maksettavassa summassa otetaan tarpeen mukaan huomioon edellisillä vakausmaksukausi (2015, 2016, 2017, 2018 ja 2019) laskettujen ja maksettujen vuotuisten maksujen sekä mukautusten jälkeen maksettaviksi kuuluvien vuotuisten maksujen välinen erotus³.
- **Uudet valvotut laitokset:** Ks. kysymys 2.

4. Voiko vuoden 2020 maksuosuuden laskea itse? Voiko vuonna 2021 maksettavan summan ennustaa?

¹ Direktiivin 2014/59/EU (BRRD) 103 ja 104 artiklan ja vakausmaksujen siirtoa yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja osuuksien yhdistämistä koskevan 14 päivänä toukokuuta 2014 annetun hallitusten välisen sopimuksen mukaisesti.

² Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

³ Komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/63 17 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

Laskentamenetelmästä on säädetty komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/63 ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/81, mutta jotkin seikat tekevät itse laskemisesta ja seuraavan vuoden maksuosuuden ennustamisesta hankalaa. Tämä johtuu siitä, että

- (a) laskentamenetelmä perustuu **suhteellisiin asemiin**
- (b) **laskentaperusta on sekamuotoinen**: käynnissä on vaiheittainen siirtymä elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteisen kriisinratkaisumekanismien välillä (ks. kysymys 8)
- (c) joitakin **riski-indikaattoreita** ei ole vielä otettu käyttöön
- (d) **suojattujen talletusten** määrä on muuttuva.

Laitokset voivat laskea tai ennustaa tulevat ennakkolliset maksuosuutensa vain osittain laskentamenetelmän perusteella:

- (a) Pienet laitokset, jotka **maksavat kiinteän summan**, voivat laskea ja ennustaa tulevan ennakkollisen maksuosuutensa käyttämällä delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 10 artiklassa kuvattua menetelmää.
- (b) Keskisuuret laitokset, jotka maksavat **osittain kiinteän summan** neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti, voivat laskea tai ennustaa kiinteän 50 000 euron osuuden kokonaan.
- (c) Laitokset, jotka maksavat **riskikorjatun** vakaussmaksun, eivät voi itse laskea tai ennustaa tulevia maksuosuuksia kokonaan edellä mainituista syistä.

Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on yhdessä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa laatinut vakaussmaksukausille 2017, 2018, 2019 ja 2020 yhdenmukaistetut liitteet, joista laitokset saavat lisätietoa ennakkollisten vakaussmaksujen laskemisesta.

Ennakkollisten vakaussmaksujen laskennan keskeiset tekijät vuonna 2020

TAVOITETASO

5. Miten yhteinen kriisinratkaisuneuvosto asetti yhteisen kriisinratkaisurahaston tavoitetason vuodelle 2020?

Koska tavoitteena on saavuttaa vähintään 1 prosentti euroalueen suojattujen talletusten kokonaismäärästä 31. joulukuuta 2023 mennessä, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston asettama vuoden 2020 tavoitetaso on 1/8 summasta, joka on 1,25 prosenttia kaikkien euroalueen toimiluvan saaneiden luottolaitosten vuoden 2019 suojattujen talletusten keskiarvosta (lasketaan neljännesvuosittain).

Kuten joka vuosi, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto otti vuoden 2020 tavoitetasoa asettaessaan huomioon kaikki asetuksesta johtuvat tekijät eli suojattujen talletusten määrän (odotetun) kasvun, suhdannevaiheen, vaikutuksen laitoksiin, velvoitteen jaksottaa vakaussmaksut tasaisesti alkuvaiheen aikana ja velvoitteen saavuttaa lopullinen tavoitetaso

alkuvaiheen lopussa (31.12.2023) (yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 69 artiklan 2 kohta).

Vuonna 2019 suojattujen talletusten määrä kasvoi 7,18 prosenttia. Tämä osoittaa, että suojattujen talletusten kasvuvauhti on noussut huomattavasti edellisvuoteen nähden. Vuonna 2018 määrä kasvoi vuodessa 2,7 prosenttia, kun taas vuonna 2017 määrä kasvoi (vuoteen 2016 verrattuna) 3,2 prosenttia ja vuonna 2016 (vuoteen 2015 verrattuna) 2,2 prosenttia. Suojattujen talletusten määrän kasvun keskiarvo vuosina 2015–2019 on siis 3,8 prosenttia.

Näin vuoden 2020 tavoitetason asettamisessa käytetty kerroin kasvoi edellisen vuoden 1,15 prosentista 1,25 prosenttiin. Tämä kerroin merkitsee sitä, että ennakollisten vakaussmaksujen määrän on oltava **9 195 miljoonaa euroa vuonna 2020** (verrattuna 7,8 miljardiin vuonna 2019). Tämä **9 195 miljoonan euron** määrä sisältää vuoden 2015 ennakollisten vakaussmaksujen vähentämisen (528 miljoonaa euroa vuodessa) sekä oikaisujen ja tarkistusten vaikutuksen.

6. Ottiko yhteinen kriisinratkaisuneuvosto covid-19-pandemian vaikutuksen huomioon yhteisen kriisinratkaisurahaston tavoitetason asettamisessa vuonna 2020?

Kyllä, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on myös ottanut asianmukaisesti huomioon covid-19-pandemiasta johtuvan taloudellisen tilanteen tämänhetkisen heikkenemisen ja sen mahdolliset seuraukset. Tällaista iskuja ei ole ennen tapahtunut, ja sen vaikutuksesta on tehty tähän mennessä huomattavan erilaisia ennusteita. On myös huomattava, että vaikka ennusteiden mukaan covid-19-pandemian vaikutus talouden kehitykseen on suuri, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vakaussmaksujen määrittämisestä tekemän päätöksen (2020/SRB/ES/24) perustana olevien käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida määrittää, miten isku jatkossa vaikuttaisi suojattujen talletusten kehitykseen pankkiunionissa. Tämä kehitys on keskeinen tekijä vuotuisen tavoitetason asettamisessa.

Edellä mainitun lisäksi yhteinen kriisinratkaisuneuvosto selvitti kaikki ennakollisten vakaussmaksujen maksamista yhteiseen kriisinratkaisurahastoon koskevan lainsäädännön (yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetusta, hallitustenvälinen sopimus, delegoidut asetukset ja täytäntöönpanoasetukset) tarjoamat mahdollisuudet luopua ennakollisten vakaussmaksujen määrittämisestä tai nostamisesta taikka lykätä niitä. Oikeudellinen kehitys ei ole kuitenkaan tämän osalta kovin joustava. Vakaussmaksujen keräämisestä luopuminen tai sen lykkääminen alkuvaiheen muutamalle jäljellä olevalle vuodelle jatkamatta tavoitetason saavuttamisen nykyistä määräaikaan vaarantaisi lisäksi rahaston perustamisen asetetussa määräajassa. Se myös lisäisi huomattavasti vuosina 2021–2023 maksettavia vakaussmaksuja.

Tällaisella toiminnalla ei puututtaisi huoliin, joita on esitetty ennakollisten vakaussmaksujen yleisestä vaikutuksesta finanssialaan. Se päinvastoin pahentaisi tilannetta ainakin vuoden 2021 vakaussmaksujen osalta.

7. Mikä on vuoden 2021 tavoitetaso?

Kuten joka vuosi, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ottaa yhteisen kriisinratkaisurahaston vuotuista tavoitetasoa asettaessaan huomioon suojattujen talletusten määrän kasvun edeltävinä vuosina, suhdannevaiheen ja myötäsyklisten rahoitusosuuksien mahdollisen vaikutuksen rahoitusosuuksia suorittavien laitosten rahoitusasemaan. Se pyrkii myös jakamaan ennakkolliset vakaussmaksut mahdollisimman tasaisesti koko alkuvaiheen ajan. Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto asettaa vuotuisen tavoitetaso varmistaakseen, että yhteiseen kriisinratkaisurahastoon kertyy riittävästi varoja, jotta vaadittu tavoitetaso saavutettaisiin alkuvaiheen päättyessä (ts. 31. joulukuuta 2023).

ELVYTYS- JA KRIISINRATKAISUDIREKTIIVIN SEKÄ YHTEISEN KRIISINRATKAISUMEKANISMIN MUKAISET OSUUDET

8. Mitkä ovat elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin sekä yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen ⁴ mukaiset laskentamenetelmät? Miten näihin menetelmiin liittyvät painotukset vaikuttavat yksittäisiin maksuosiin?

Alkuvaiheen aikana (2016–2023) ennakkolliset vakaussmaksut lasketaan mukautetun menetelmän mukaisesti⁵. Vuoden 2020 vakaussmaksukaudella laitokset maksavat painotetun keskiarvon:

- Laitosten vuotuisista vakaussmaksuista 20,0 prosenttia maksetaan elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaisesti (tai kansallisen perusteen mukaan⁶) ja
- 80,0 prosenttia laitosten vuotuisista vakaussmaksuista lasketaan yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen mukaisesti (tai euroalueen perusteen mukaan⁷).

Elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin (tai kansallisen perusteen) mukaisten vuotuisen vakaussmaksujen osuutta laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten tiedot. Muiden osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten tietoja ei oteta huomioon. Näin ollen vuotuinen tavoitesumma määritetään kansallisella perusteella. Samalla tavoin laitoksen suhteellista riskialttiutta ja suhteellista kokoa arvioidaan ainoastaan vertaamalla niitä saman osallistuvan jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten riskialttiuteen ja kokoon.

⁴Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus (asetus (EU) N:o 806/2014).

⁵ Mukautettu menetelmä on kuvattu neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 8 artiklan 1 kohdassa.

⁶ Laskettu direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 4 artiklan mukaisesti.

⁷ Laskettu asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 4 artiklan mukaisesti.

Yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen mukaisten (tai euroalueperusteeseen kuuluvien) vuotuisten vakaussmaksujen osuuden laskennassa otetaan huomioon kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten tiedot. Tämän seurauksena vuotuista tavoitesummaa sekä laitoksen suhteellista riskialttiutta ja kokoa arvioidaan vertaamalla niitä kaikkiin laitoksiin kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Vakaussmaksujen laskentamenetelmä on sama molemmissa laskelmissa.

Tulevina vuosina euroalueperusteisen (tai yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen) mukainen painotus kasvaa asteittain siten, että vuoden 2023 vakaussmaksukaudella se on 100 prosenttia.

KOKOON JA RISKIALTTIUTEEN PERUSTUVA SUHTEELLINEN ASEMA

9. Miksi edustamani laitoksen vakaussmaksu on suurempi kuin laitosten, joiden tase ja velkarakenne on omaani vastaava?

Kuten kysymykseen 8 annetusta vastauksesta käy ilmi, ennakkolliset vakaussmaksut ovat **elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin** mukaisen maksuosuuden ja **yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen** mukaisen maksuosuuden painotettu keskiarvo. Tärkeimpinä tekijöinä ennakkollisissa vakaussmaksuissa ovat erityisesti

- **koko**, joka määritetään kokonaisvastuina, joista on vähennetty omat varat, suojatut talletukset sekä mukautukset⁸
- oikeudellisessa kehyksessä lueteltujen indikaattorien perusteella lasketun riskinoikaisukertoimen soveltaminen (mikäli riskinoikaisumallia on käytettävä).

Näin ollen

- (a) kaksi identtistä laitosta samassa jäsenvaltiossa maksavat saman ennakkollisen vakaussmaksun (koska niiden elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan asetukseen perustuvat osatekijät ovat samat)
- (b) samassa jäsenvaltiossa sijaitsevat kaksi laitosta, joiden koko ja/tai riskialttius eroavat toisistaan, maksavat eri summan ennakkollista vakaussmaksua (koska niiden elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan asetukseen perustuvat osatekijät eivät ole samat)
- (c) kaksi identtistä laitosta eri jäsenvaltioissa maksavat saman yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan asetukseen perustuvan osuuden, mutta niiden elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuva osuus voi olla eri. Tämä voi johtua i) jäsenvaltioiden elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuvien tavoitetasojen eroista ja/tai ii) laitosten erilaisista suhteellisista asemista (koon ja/tai riskialttiuden suhteen) kotijäsenvaltioissaan.

⁸ Mukautukset on määritetty komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 5 artiklassa.

10. Edustamani laitoksen vuoden 2018 tase on aiempaa pienempi, silti vakaussmaksu on suurempi kuin edellisenä vuonna. Miksi?

Kuten kysymykseen 9 annetussa vastauksessa on todettu, vuoden 2020 ennakkolliset vakaussmaksut ovat elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuvien ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan asetukseen perustuvien laskelmien painotettu keskiarvo, joissa tärkeimpinä tekijöinä ovat

- (a) niiden **tavoitetaso**(t)
- (b) suhteellinen asema **koon ja riskialttiuden** mukaisesti suhteessa muihin laitoksiin kyseisessä jäsenvaltiossa tai euroalueella.

Koon ja/tai riskialttiuden pieneneminen johtaa pienempään ennakkolliseen vakaussmaksuun, elleivät muiden tekijöiden muutokset kumoa tätä parannusta.

Esimerkiksi jos tavoitetaso pysyy elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin perusteella laskettuna samana eikä muiden kansallisten laitosten koko tai riskialttius muutu, laitoksen kokonaisvastuiden tai riskien merkittävä pieneneminen johtaa merkittävästi pienempään vakaussmaksuun. Jos tavoitetaso kuitenkin samanaikaisesti nousee merkittävästi ja/tai muiden kansallisten laitosten koko/riskialttius pienenee merkittävästi, laitoksen vakaussmaksu voi kasvaa (huolimatta laitoksen pienentyneestä koosta/riskialttiudesta).

Mikäli halutaan arvioida, vähentääkö koon/riskialttiuden pieneneminen ennakkollista vakaussmaksua, tulisi näin ollen arvioida kaikkien muiden laitosten **suhteellisia** muutoksia koossa/riskialttiudessa kyseisessä jäsenvaltiossa (elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin perustuva osuus) ja euroalueella (yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevaan asetukseen perustuva osuus).

RISKIOIKAISUKERROIN

11. Onko riskikorjattuja vakaussmaksuja koskeva laskentamenetelmä täydellinen?

Laitosten vuotuisten vakaussmaksujen laskennassa käytettävä menetelmä on vahvistettu komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 liitteessä I.

Komission delegoitu asetus (EU) 2015/63			
Pilari	Indikaattori	Pilarin indikaattori en painot	Pilarin paino
PILARI I: Riskialttius	<i>Laitoksen MREL-vaatimuksessa sovellettavat omat varat ja hyväksyttävät velat</i>	25 %	50 %
	Vähimmäisomavaraisuusaste	25 %	
	Ydinpääoman (CET1) osuus	25 %	
	Kokonaisriskialttius jaettuna kokonaisvaroilla	25 %	
PILARI II:	<i>Pysyvän varainhankinnan vaatimus</i>	50 %	20 %

Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus	Maksuvalmiusvaatimus	50 %	
PILARI III: Laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmän tai talouden vakaudelle	Pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus Euroopan unionissa	100 %	10 %
PILARI IV: Kriisinratkaisuvirannon vahvistamattomat riski-indikaattorit	Markkinariskin riskipainotetut varat jaettuna varojen kokonaismäärällä	4,5 %	20 %
	Markkinariskin riskipainotetut varat jaettuna CET1:llä	4,5 %	
	Markkinariskin riskipainotetut varat jaettuna kokonaisriskillä	4,5 %	
	Taseen ulkopuolinen nimellismäärä jaettuna varojen kokonaismäärällä	4,5 %	
	Taseen ulkopuolinen nimellismäärä jaettuna CET1:llä	4,5 %	
	Taseen ulkopuolinen nimellismäärä jaettuna kokonaisriskillä	4,5 %	
	Johdannaisten vastuut jaettuna varojen kokonaismäärällä	4,5 %	
	Johdannaisten vastuut jaettuna CET1:llä	4,5 %	
	Johdannaisten vastuut jaettuna kokonaisriskillä	4,5 %	
	<i>Monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet</i>	4,5 %	
	Jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä	45 %	
Aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus	10 %		

Tästä huolimatta menettely ei ole täydellinen punaisella korostettujen indikaattoreiden osalta. Koska

- vakavaraisuusraportointia koskevista vaatimuksista saatuja yhdenmukaistettuja tietoja ei ollut käytettävissä,
- omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta ei ole vielä määritetty kaikille laitoksille osallistuvissa jäsenvaltioissa ja
- alaindikaattorit "monitahoisuus" ja "purkamismahdollisuudet" eivät olleet käytettävissä kaikille laitoksille osallistuvissa jäsenvaltioissa,

yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ei ole tähän mennessä vaatinut laitoksia toimittamaan tietoja seuraavista:

- Riskipilari I: Laitoksen **MREL**-vaatimuksen ylittävät omat varat ja hyväksyttävät velat
- Riskipilari II: Pysyvän varainhankinnan vaatimus (**NSFR**)
- Riskipilari IV: **Monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet**.

Tämän huomioon ottaen yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt seuraavat painotukset (painotukset, jotka ovat muuttuneet sen seurauksena, ettei kaikkia indikaattoreita ole käytetty, on korostettu punaisella):

Vakaumaksukausi 2020			
Pilari	Indikaattori	Pilarin indikaattorien painot	Pilarin paino
PILARI I: Riskialttius	Vähimmäisomavaraisuusaste	33 %	50 %
	Ydinpääoman (CET1) osuus	33 %	

	Kokonaisriskialttius jaettuna kokonaisvaroilla	33 %	
PILARI II: Rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus	Maksuvalmiusvaatimus	100 %	20 %
PILARI III: Laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmän tai talouden vakaudelle	Pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus Euroopan unionissa	100 %	10 %
PILARI IV: Kriisinratkaisuvirano maisena vahvistamat muut riski- indikaattorit	Markkinariskin riskipainotetut varat jaettuna varojen kokonaismäärällä	5 %	20 %
	Markkinariskin riskipainotetut varat jaettuna CET1:illä	5 %	
	Markkinariskin riskipainotetut varat jaettuna kokonaisriskillä	5 %	
	Taseen ulkopuolinen nimellismäärä jaettuna varojen kokonaismäärällä	5 %	
	Taseen ulkopuolinen nimellismäärä jaettuna CET1:illä	5 %	
	Taseen ulkopuolinen nimellismäärä jaettuna kokonaisriskillä	5 %	
	Johdannaisten vastuut jaettuna varojen kokonaismäärällä	5 %	
	Johdannaisten vastuut jaettuna CET1:illä	5 %	
	Johdannaisten vastuut jaettuna kokonaisriskillä	5 %	
	Jäsenyyden laitosten suojajärjestelmässä	45 %	
Aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus	10 %		

Yleistä tietoa laskutuksesta ja jaetuista tiedoista

12. Mitä tietoja laitoksille jaetaan / voidaan jakaa?

Kunkin jäsenvaltion kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ovat vastuussa niiden toimivaltaan kuuluville laitoksille erääntyviä ennakollisia vakauseräyksiä koskevan yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksestä antamiseksi tiedoksi (määräpäivä 1. toukokuuta).

Jokaiselle laitokselle tiedoksi annettavassa yleisen päätöksen otteessa on

- **päätöksen varsinainen teksti**, jossa on asiaankuuluvat selitykset ennakollisten vakauseräyksiä laskemisesta ja niitä koskevien sovellettavien säästöjen soveltamisesta, myös päätöksen soveltamisalasta, laskemisessa käytetyistä tiedoista, laskentamenetelmästä ja siitä, miten yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa tuloksista kansallisille sääntelyviranomaisille
- kaikille laitoksille yhteinen **tilastoliite**, jossa on laskelmista lisätietoja, joiden tarkoituksena on antaa tarkennuksia kunkin laitoksen asemasta verrattuna toisiin, erityisesti sitovan prosessin soveltamisen osalta (soveltuvin osin)
- laitoskohtainen **yhdenmukaistettu liite**, jossa on tietoa laskelmista, joita on käytetty määrittämään tietyn kyseessä olevan laitoksen ennakolliset vakauseräykset.

Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla on lisätietoja.